

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณลักษณะขององค์การยุคใหม่ในการปรับองค์การให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ควรเป็นองค์การที่มีแสวงหาโอกาสในการบริหารการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ มีการสร้าง พลางงานและอนาคตขององค์การ โดยให้บุคคลในองค์กรมีส่วนร่วม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกัน และกันอย่างต่อเนื่อง (วิโรจน์ สารรัตนะ 2545) และมีการพัฒนาไปพร้อมๆ กันทั้งองค์การ ทำให้ คนในองค์กรมีความสุข และเกิดการเรียนรู้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง (ประพนธ์ พาสุกยีด 2547) เพื่อ ความอยู่รอด ในสังคมปัจจุบันที่เป็นสังคมยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ องค์กรต่างๆ จึงต้องมีการปรับตัว เพื่อให้องค์กรอยู่รอดและยั่งยืน รวมทั้งการ ได้เปรียบททางการแข่งขัน สิ่งที่สำคัญที่จะนำไปสู่การ ความได้เปรียบททางการแข่งขัน คือ "นวัตกรรม" การสร้างนวัตกรรมในองค์กรจำเป็นต้องมีการ พัฒนาระบวนการทำงาน โดยการใช้การจัดการความรู้ (Knowledge Management) มาเป็น เครื่องมือ เพื่อการนำองค์การ ไปสู่พัฒนาระบบอย่างต่อเนื่อง

การจัดการความรู้เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ของกระบวนการเชิงระบบที่เกี่ยวข้องกับการ ประมวลข้อมูล สารสนเทศ ความคิด การกระทำ ตลอดจนประสบการณ์ของบุคคลเพื่อสร้างเป็น ความรู้หรือนวัตกรรม มีการรวบรวม ขัดเก็บ ไว้เป็นคลังความรู้ และบุคคลในองค์กรสามารถ นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน ก่อให้เกิดการแข่งขัน และถ่ายโอนความรู้ พร้อมขยายความรู้ไปทั่วทั้ง องค์กร และพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (พรธิดา วิเชียรปัญญา 2547: 3 และน้ำทิพย์ วิภาวน 2547: 15) เพื่อสนับสนุนนโยบายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่มุ่งเน้นให้มีการพัฒนา ระบบบริการ ให้มีคุณภาพน่ารักฐานการจัดการความรู้ เพื่อการบรรลุตามเป้าหมายประชาชนมีสุข ภาวะที่ดีทั้งทางกาย ใจ สังคม จิตวิญญาณ ที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นบูรณาการ และอยู่บนหลักการ พึ่งพิงและคุ้มครอง รวมทั้งพัฒนาศักยภาพด้านองค์ความรู้มาตรฐานเทคโนโลยีและนวัตกรรม และต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ยังคงให้ความสำคัญกับการสร้างระบบสุขภาพฐานความรู้ด้วยการจัดการ ความรู้ และมีเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ และ

ความมั่นคงในการดำรงชีวิต ลดอัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ใน 5 อันดับแรก ได้แก่ โรคหัวใจ ความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคมะเร็ง และโรคหลอดเลือดสมอง (2551: 17)

โรคหลอดเลือดสมองเป็นโรคที่เป็นสาเหตุของการเสียชีวิตที่สำคัญของประเทศไทย อันดับ 3 รองจากโรคมะเร็งทุกชนิดและโรคหัวใจ และจากการสำรวจของกระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับองค์การอนามัยโลก ตั้งแต่ปี 2542 พบว่า โรคหลอดเลือดสมองเป็นสาเหตุการเสียชีวิต อันดับ 2 ในชาติไทย รองจากภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง (HIV/AIDS) ส่วนในเพศหญิง โรคหลอดเลือด สมองเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับ 1 และพบว่า โรคหลอดเลือดสมองเป็นโรคที่ทำให้เกิดการ สูญเสียดัชนี DALYS ที่สำคัญอันดับ 2 รองจากโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง และได้มีการศึกษาวิจัยทาง ระบบวิทยาของโรคหลอดเลือดสมอง 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2526 ศึกษาในชุมชนเมืองกรุงเทพมหานคร พบว่ามีความชุก 690 ต่อประชากร 100,000 และจากการศึกษาปี 2537 – 2539 เป็นการศึกษาใน ผู้สูงอายุจาก 4 ภาคของประเทศไทยพบความชุก 1.12% จากข้อมูลทางระบบวิทยาในปัจจุบัน คาดว่าจะมีผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในประเทศไทยเพิ่มขึ้น รายปีละ 100,000 – 150,000 ราย และพบว่าผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในแต่ละรายจะต้องใช้จ่ายไม่ต่ำกว่าคนละ 100,000 – 1,000,000 บาท/ปี ทำให้ประเทศไทยต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคหลอดเลือด สมองเป็นจำนวนเงินมหาศาล

สถิติโรคที่ผู้ป่วยมารับบริการในโรงพยาบาลกลับบ้าน พบว่า ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง มาใช้บริการ ทั้งหมด 512 ครั้ง ต่อปี ทั้งผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน จัดเป็นลำดับที่ 17 ของสถิติโรคของ ผู้ป่วยที่มารับบริการในโรงพยาบาลกลับบ้าน (ข้อมูลตั้งแต่ 1 ต.ค. 2547 – 30 ต.ค. 2548) ซึ่งถ้า พิจารณาจากจำนวนครั้งของการมารับบริการและการจัดลำดับโรคจะดูว่าไม่จัดเป็นปัญหาที่มีความ รุนแรง แต่ด้วยว่า โรคหลอดเลือดเป็นโรคเรื้อรังที่ก่อให้เกิดความพิการทางกายและจิตใจ และมี โอกาสเกิดภาวะแทรกซ้อนสูง ที่พบได้บ่อย คือ แพลกตทับ โรคปอดอักเสบจากการสำลัก / จาก ภูมิคุ้มกันทางในร่างกายต่ำ ข้อติด และที่พบมากคือ ภาวะทางด้านจิตใจ ซึ่งผลกระทบนี้เกิดกับตัว ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองและครอบครัวผู้ป่วยและทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม เศรษฐกิจ

นอกจากนี้สถิติยอดผู้ใช้บริการที่นอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลพบว่าผู้ป่วยโรค หลอดเลือดสมองมักมาใช้บริการด้วยภาวะแทรกซ้อนที่พบได้บ่อย คือ แพลกตทับ ข้อติด ปอด อักเสบ จากการคันหนาสาเหตุโดยการประเมินสภาพผู้ป่วย การประเมินความรู้ทักษะของผู้ป่วย และ พบว่าสาเหตุส่วนหนึ่งที่มีผลทำให้ผู้ป่วยเกิดภาวะแทรกซ้อน ได้แก่ ผู้ป่วยแลนมีความรู้ และทักษะใน การดูแลตัวเองไม่เวลาในการดูแลและการต้องปฏิบัติหน้าที่หลายอย่าง และส่วนหนึ่ง ผู้ป่วยขาด ความรู้ และทักษะประสบการณ์ ทำให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลที่ไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ผู้ป่วยต้องใช้

ระยะเวลาในการอนพักรักษาในโรงพยาบาลเป็นระยะเวลานาน ผู้ดูแลต้องขาดรายได้จากการต้องดูแลผู้ป่วย ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของครอบครัว และยังทำให้มีผลต่อค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลสูงด้วย ซึ่งค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดที่มาใช้บริการในโรงพยาบาลล้วนภาระสูงเช่นกันไม่มีข้อมูลที่ชัดเจน แต่จากการเก็บข้อมูลข้อนหลังจากการค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาลล้วนภาระสูงด้วยที่แสดงค่าใช้จ่ายในการรักษาของผู้ป่วยแต่ละราย ในจำนวนผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง 5 ราย พบว่าผู้ป่วย 1 ราย ใช้ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ประมาณ 20,000–40,000 บาท / ครั้ง (ข้อมูล 1 ตุลาคม 2548 – 30 กันยายน 2549) (ไม่รวมค่าใช้จ่ายทางอ้อมที่ใช้สำหรับการเดินทาง ค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยและครอบครัว) ซึ่งผลกระทบต่อการบริหารงบประมาณของโรงพยาบาล จ้าเป็นอย่างยิ่งที่ทางโรงพยาบาลภาระสูงด้วยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาระบบบริการให้มีคุณภาพ

ปัจจุบัน โรงพยาบาลภาระสูงมีแนวทางการจัดการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่ยังไม่เป็นรูปแบบที่ชัดเจนและยังขาดการคุ้มครองกัน โดยสาขาวิชาชีพที่เป็นแนวเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองบังหาดการเป็นทีมในการปฏิบัติการในการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองได้ ด้วย ปัจจุบันแผนพัฒนาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 - 10 เน้นการมีหลักประกันสุขภาพด้านหน้า ซึ่งมีหลักเกณฑ์การพิจารณาการแบ่งงบประมาณตามผลงาน และตามค่าหัวประชากรในเขตพื้นที่ ทำให้โรงพยาบาลต้องมีการบริหารจัดการที่ดี มีคุณภาพ โดยการสนับสนุน ส่งเสริมให้มีการจัดการความรู้ (Knowledge Management) มาเป็นกระบวนการในการพัฒนางาน พร้อมทั้งการจัดการความรู้ยังเป็นตัวชี้วัดตัวหนึ่งของกรรมการพัฒนาข้าราชการพลเรือน (กพร.) และสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ซึ่งมุ่งเน้นให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของบุคคลในองค์กรเน้นความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ของผู้ปฏิบัติงาน จนเกิดเป็นความรู้ใหม่ คือ รูปแบบการจัดการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่เป็นรูปแบบที่ชัดเจนและเป็นแนวทางเดียวกันที่สามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนางาน

ผู้วิจัยในฐานะเป็นหัวหน้าห้องผู้ป่วยที่ดูแลผู้ป่วยที่ต้องให้การจัดการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองและเป็นคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลภาระสูง ได้ทราบถึงความสำคัญในการพัฒนาให้โรงพยาบาลภาระสูงมีรูปแบบการจัดการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่มีรูปแบบที่ชัดเจน และมีการปฏิบัติเป็นแนวทางทางเดียวกัน โดยการนำการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ในรูปแบบของโภนากะและทากิวชิ มีวงจร 4 ขั้นตอน ที่เรียกว่า "SECI" ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่ฝังลึกอยู่ในตัวบุคคล

(tacit knowlegde) ให้ถูกถ่ายทอดออกมานะความรู้นั้นถูกเปลี่ยนเป็นความรู้ที่เปิดเผย (explicit knowledge) มีการรวบรวมเป็นความรู้ใหม่ คือ รูปแบบการจัดการคุณและผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่ ตรงกับความต้องการของผู้ใช้และผู้รับผลประโยชน์ มีความหมายสมที่จะนำไปปฏิบัติในบริบท ของโรงพยาบาลกลยุทธ์ และจะมีการวนเวียนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปเรื่อยๆ เป็นเกลียวไม่มีจบสิ้น ซึ่งเป็นการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง (บดินทร์ วิจารณ์, 2547) สนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานมีการเรียนรู้ จากการทำงาน (Learning by doing) ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ ความสามารถ ส่งเสริมความ สามัคคีในองค์กร ผู้ปฏิบัติงานมีความสุข มีบรรยายการปฏิบัติงานที่ดี (วรกัทร์ ภู่เจริญ 2548 : 131) และผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองและผู้คุณแม่มีคุณภาพชีวิตที่ดี

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการคุณและผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง โดยการใช้ กระบวนการจัดการความรู้ของ /nonnaka และทากิวชิ

2.2 เพื่อประเมินความเหมาะสมในการนำรูปแบบการจัดการคุณและผู้ป่วยโรคหลอด เลือดสมองที่พัฒนาขึ้นไปใช้

3. ประเด็นปัญหาการวิจัย

3.1 การจัดการคุณและผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่ใช้กระบวนการจัดการความรู้ของ /nonnaka และทากิวชิ มีรูปแบบอย่างไร

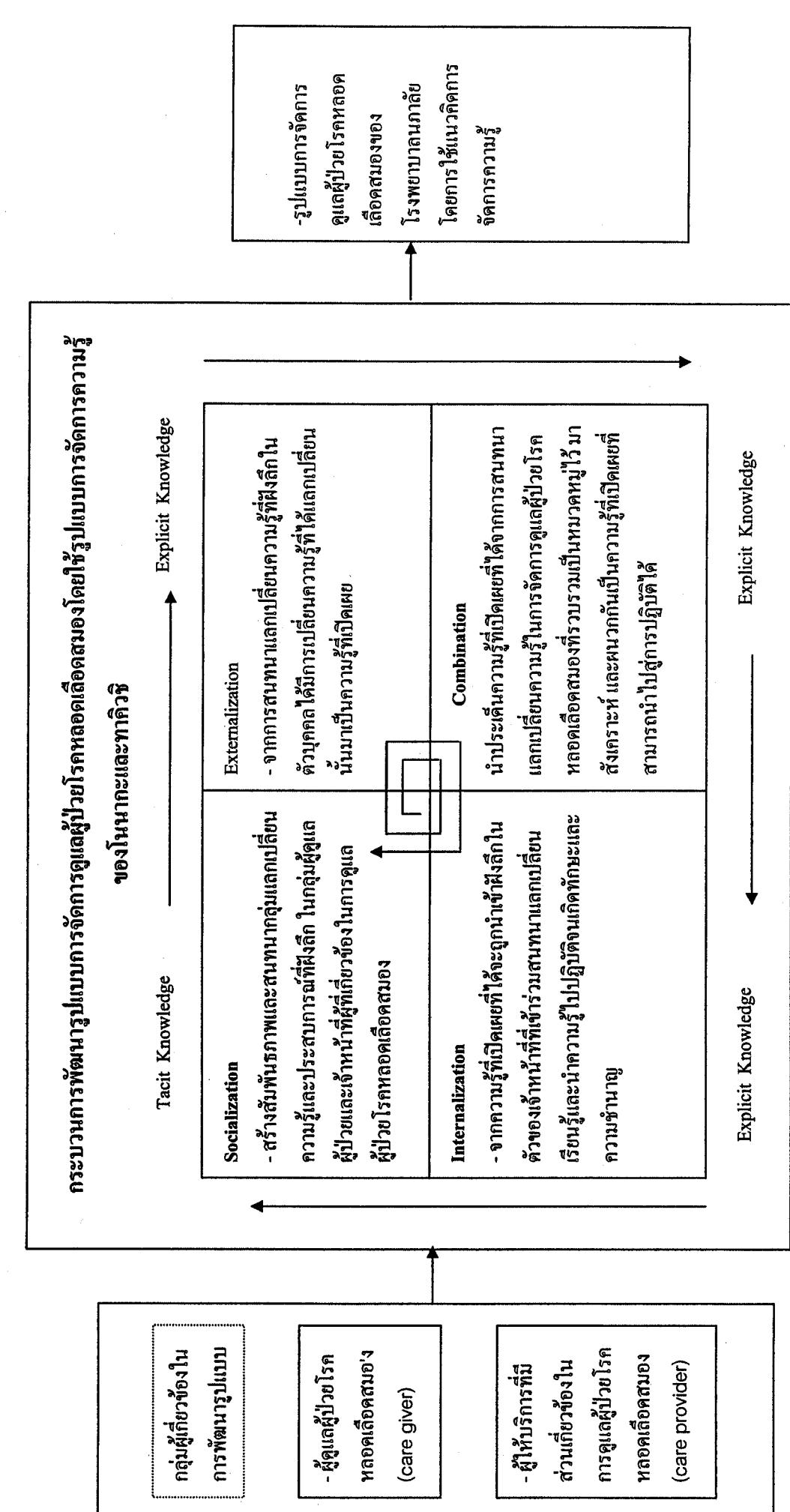
3.2 รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้เพียงใด

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการคุณและผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง โดยได้นำ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการคุณและผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ได้แก่ ผู้คุณและผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง และผู้ให้บริการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการคุณและผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง โดยประยุกต์รูปแบบ การจัดการความรู้ของ /nonnaka และทากิวชิ ซึ่งมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอน Socialization – Externalization – Combination – Internalization เพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการคุณและผู้ป่วยโรค

หลอดเดือดสมองที่มีความเหมาะสมกับบริบทของโรงพยาบาลลักษณะนี้ สรุปเป็นกรอบแนวคิด

ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรรมแบบวิเคราะห์

5. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการคุณภาพผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่มีความหมายสูงที่จะนำไปใช้ในบริบทของโรงพยาบาลภาลัย โดยใช้แนวคิดการจัดการความรู้ตามแนวคิดของโนนาภรณ์และทากิวชิ กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจงโดยใช้หลักการสนทนากลุ่มและหลักการของการจัดการความรู้มาเป็นกรอบแนวคิดในการคัดเลือก แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่ม 1 กลุ่มพัฒนารูปแบบการจัดการคุณภาพผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ประกอบด้วย ผู้ให้บริการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการคุณภาพผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองจำนวน 12 คน เก็บรวบรวมข้อมูลช่วงเดือนตุลาคม 2550 และกลุ่มผู้ดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดทางสมองที่ไม่ใช้บริการในสถานะผู้ป่วยใน ในช่วงเดือนที่เก็บข้อมูล คือ ระหว่างวันที่ 1 กันยายน 2550 ถึง 30 กันยายน 2550 จำนวน 6 คน กลุ่ม 2 เป็นกลุ่มประเมินความหมายสูงในการนำรูปแบบการจัดการคุณภาพผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่สร้างขึ้นไปใช้ ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 15 คน

6. ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัด 3 ประการ ดังนี้

6.1 ระยะเวลา เนื่องจากมีข้อจำกัดในการศึกษา ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยใน phase แรก ของ การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) คือ มีการสนทนาระบบที่มีผลต่อความรู้ที่ได้ร่วมกับ ประสบการณ์ในการจัดการคุณภาพผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง แต่ไม่สามารถประเมินความรู้ที่ได้ร่วมกับ ความรู้ทางวิชาการ ทฤษฎีการคุณภาพผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองมาพัฒนารูปแบบการจัดการคุณภาพผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ซึ่งรูปแบบการจัดการคุณภาพผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้เพิ่มขั้นตอนการประเมินความหมายสูงในการนำรูปแบบการจัดการคุณภาพผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองไปใช้ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ และผู้ให้บริการที่มีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบเป็นผู้ประเมิน

6.2 ตัวผู้วิจัย ผู้วิจัยมีประสบการณ์ ทักษะในการทำการวิจัยโดยการใช้การจัดการความรู้น้อย และยังขาดทักษะในการสกัดความรู้ที่ฝังลึกที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อาจมีผลทำให้ประเมินความรู้ที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้ยังไม่สมบูรณ์ ถึงแม้ว่ามีการเตรียมตัวผู้วิจัยโดยการเข้าร่วมกับกลุ่มงานควบคุมโรคไม่ติดต่อ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสงคราม ในการใช้การจัดการความรู้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ป่วยความดันโลหิตสูง ดำเนิน ขอมูลๆ กัน

บังคันที่ จังหวัดสมุทรสงคราม โดยผู้วิจัยได้เป็นผู้ดำเนินการกลุ่มในการจัดการสนทนา และเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ได้ประสบการณ์ ข้อมูลพร่องในดำเนินการกลุ่ม

6.3 ผู้เข้าร่วมสนทนา

การเลือกผู้เข้าร่วมพัฒนารูปแบบทั้งผู้ดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองและผู้ให้บริการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองจะเลือกจากผู้ที่มีประสบการณ์ในการดูแลที่ดีซึ่งอยู่ในบริบทของโรงพยาบาลกลับ ดังนั้นความรู้ ประสบการณ์ที่ดีที่ประสบผลสำเร็จ (best practice) ที่ได้จะอยู่ในบริบทของโรงพยาบาลกลับ ผู้วิจัยไม่ได้นำมาจากประสบการณ์ที่ดีที่ประสบผลสำเร็จ(best practice) ที่อยู่ในระดับที่สูงกว่า และผู้วิจัยได้ประเมิน แนวคิดทางทฤษฎีมาประกอบเพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่มีความเหมาะสมกับบริบทของโรงพยาบาลกลับ ซึ่งบริบทของโรงพยาบาลกลับก็มีข้อจำกัดที่ต่างจากโรงพยาบาลอื่น

7. นิยามศัพท์

7.1 ผู้ให้บริการ หมายถึง แพทย์ พยาบาลวิชาชีพ เจ้าหน้าที่ด้านโภชนาการ เจ้าหน้าที่งานสุขภาพจิต เจ้าหน้าที่ด้านเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน นักกายภาพบำบัด เกสัชกร เจ้าหน้าที่งานแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก ที่ปฏิบัติในโรงพยาบาลกลับ

7.2 ผู้ดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง หมายถึง ญาติผู้ป่วย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากญาติผู้ป่วยที่ทำหน้าที่ดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ที่มารับบริการในโรงพยาบาลกลับ

7.3 ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง หมายถึง ผู้ป่วยที่มีความพิคปักษิของระบบหลอดเลือดสมอง เป็นเหตุให้สมองบางส่วนหรือทั้งหมดทำงานพิคปักษิ แบ่งประเภทสาเหตุการเกิด ได้แก่ โรคหลอดเลือดสมองที่เกิดจากการขาดเลือด (Ischemic Stroke) โรคหลอดเลือดทางสมองที่เกิดจากเลือดออก (Hemorrhagic Stroke) ที่อยู่ในระยะเรื้อรัง มีความพิการทางกาย ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้

7.4 การจัดการความรู้ หมายถึง กระบวนการการจัดการความรู้ตามรูปแบบของโโนนา กะและทาคิวชิ ที่ใช้ดำเนินการเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่

7.4.1 Socialization : การแผลเปลี่ยนความรู้ที่ฝังลึก (tacit knowledge) ของกลุ่มผู้ให้บริการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง และกลุ่มผู้ดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองเป็นลักษณะการร่วมกลุ่มสนทนาและเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์โดยการเด่า ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลในการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง

7.4.2 Externalization : การเปลี่ยนความรู้ที่ฝังลึกในตัวบุคคลของผู้ให้บริการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง และผู้คุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ออกแบบเป็นความรู้ที่เปิดเผย โดยการถอดบทบาท การสนทนา การจดบันทึกคำพูดจากการสนทนา รวบรวมเป็นหมวดหมู่ของประเด็นความรู้ที่ได้จาก การสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ออกแบบเป็นลายลักษณ์อักษร

7.4.3 Combination : การนำประเด็นความรู้ที่ได้จากการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ในการจัดการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่รวบรวมเป็นหมวดหมู่ไว้ มาสังเคราะห์ และ พนวกกันเป็นความรู้ที่เปิดเผย คือ รูปแบบการจัดการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง

7.4.4 Internalization : ความรู้ที่เปิดเผยที่ได้จะถูกนำไปเข้าฝังลึกในตัวของเจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำความรู้ไปปฏิบัติในเกิดทักษะและความชำนาญ

7.5 รูปแบบการจัดการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง หมายถึง แบบแผนเบื้องต้นที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่มาใช้บริการในโรงพยาบาลภาลัยตั้งแต่แรกรับจนกระทั่งสำหรับออกจากโรงพยาบาลและต่อเนื่องถึงชุมชน โดยการนำกระบวนการจัดการความรู้ของ/nonากะและทางคิวชิ มาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบ

7.6 ความรู้ใหม่ หมายถึง ความรู้ซึ่งปฏิบัติที่ได้มาจากการปฏิบัติที่ดี (best practice) ของผู้คุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองและผู้ให้บริการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ที่ได้มาจากการสนทนาอย่างต่ำตามกระบวนการ SECI

7.7 ความรู้เดิม หมายถึง ความรู้ซึ่งผู้คุ้มครองและผู้ให้บริการซึ่งได้ใช้เป็นแนวทางในการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ก่อนเริ่มการวิจัยครั้งนี้

7.8 คุณภาพชีวิตที่ดีตามอัตภาพ หมายถึง คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองซึ่งแต่ละคนจะแตกต่างกัน ขึ้นกับปัญหาและศรีภูมิการเจ็บป่วยที่เข้ามารักษา

7.9 ความเหมาะสมในการนำรูปแบบไปใช้ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมในการนำรูปแบบการจัดการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่มาใช้บริการที่โรงพยาบาลภาลัยและต่อเนื่องถึงชุมชน โดยสามารถวัดได้จากแบบประเมินความเหมาะสมในการนำรูปแบบการจัดการคุ้มครองผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 ได้รูปแบบการจัดการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือกสูมองที่เหมาะสมและมีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ ความต้องการของบุคลากร โรงพยาบาลกลยุทธ์ และผู้ป่วยโรคหลอดเลือกสูมอง รวมทั้งผู้ดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือกสูมองที่มาใช้บริการที่โรงพยาบาลกลยุทธ์

8.2 บุคลากรในโรงพยาบาลกลยุทธ์มีแนวทางในการจัดการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือกสูมองตามรูปแบบที่สร้างขึ้น